

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն Ք

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Ա Մ Ա Յ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Ա՞ Վ . Հ . Ա-Կ . Բ .

« Որպէս երկիր անապատ »

Ս Դ Մ .

Այս զինեւ շրջածաւալ ախորժասփիւռ ծիր տեսութեան ,
 Լայս այնչափ անչափ ի գեղ եւ ի պերճանքս կերպարան ,
 Լուսաճաճանչ այս արփի , եւ շէկ այն շողք վերջին լուսոյն ,
 Լայս հոյլ ի հոյլ նոր գոյակք , իւ արգաւանդ նագի բնութիւն ,
 Ծառք վարսագեղ , տունկք անոյշ , հաւուց դաշնակք , ջուրց խոխոջիւն ,
 Զրկարէն բառնալ զիմն ամայութիւն :

Ո՛հ , այո՛ , փարթամութիւն բնութեան արդի ու զկնին համայն
 Զբբաւիցեն իմ ոգւոյս յաւելուլ շնորհս ամայութեան ,
 Որ ի նորուն արձակել զինեւ ժրպիտ զըւարթաճեմ
 Յանմըռունչ ի լըռութիւն կամ ի հեծիւն անդրաձայնեմ .
 « Դա , բընութիւն , այսքանի ճոխ ի գեղ , յէակս եւ յամենայն »
 Լայսքանի հոգւոյս աստ յամայութեան » :

Լայսքանիս յամայութեան , ում օրինակ չիք մըխիթար .
 Ի՞նչ զթափառեալ յաճեմ զոտս ընդ մենանիստ լերանց ընդ դար ,
 Յանապատս աւազակոյտ , եւ ի մայրիս անթափանցիկ ,
 Ի՞նչ ընդ լիճ լայնածաւալ հայիմ ի ժայռս յոտից անկնիք ,
 Բայց մենագոյն , մենագոյն սըրտիս յաւէտ ամայութիւն ,
 Լայնալիր , նըսեմ եւ անջըրդագոյն :

Ու . բըրւրք , ծովք , եւ առուք , դաշտք , դարեւանդք դուք չէք միայն : —
 Լէրինք , ի ձեզ մայրիք եւ ամպք զըստուերան հեղուն հողմաձայն .
 Ծործորք , ընդ ձեզ հեղեղատք կարկաջասահ ըզբօսանք .
 Լը ի շըշունջ սօսափիւնդ , մայրիք , սոխակ զիւր զուգէ վանգ .
 Լը դուք երկնից եւ բնութեան , լիճք , անաղօտ հայելիք ,
 Ի ի էք ' հողմն , ի ստուեր , դաշնակ եւ յալիք :

Բայց ամայի է սիրտ իմ ի դաշնակէն իւր խանդակաթ .
 Օ՛հնչ յերկինս անդ նորա բայց աղջամուղջ թէ սըգապատ .

Չիք եւ ոչ մի շունչ ախորժ որ ըզնորին ակօսէ դէզ ,
 Ոչ մի սոյլ անդ ի նրմա , ոչ մի կարկաջ տըխուրն յերէզ ,
 Եւ ոչ մի ծառ սաղարթուն , որ տացէ զշուքն եւ ըզըշուկ ,
 Եւ կամ ծաղկածիր գոյն՝ յոյս ի դերբուկ :

Ո՛վ անապատք ամայի , յոյց վերառնու սիրտ իմ զանուն ,
 Բայց զի յարդիւնս անդ նրւազ դուք յիմն իցէք նրմանութիւն .
 Տայր ոք սըրտիս՝ յամայոջն իւր թէ կըզգեակք էին դալար .
 Թէ եւ անդորր , թէ հեռուստ՝ բայց գայր եւ իւր եզր ի նըշմար .
 Եւ թէ ասել ինձ մարթիւր . Բստի եւ անդըր վերելեակ՝
 Բմայութեան իւր աւարտին սահմանք :

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Հորտենսիա քաղաքայն մանեսկր :

Հունիս ամսոյն առաւօտ մը (1806) մինչ մեծն Վաբուէնն նախաճաշի էր նստած , յողէֆին կայսրուհւոյն ակնավաճառը կայսեր կերակրոյ սրահը մտաւ : Վայսը պատուիրեց իրեն որ ամենագեղեցիկ մանեակ՝ մը փնտուէ , ու գտածին պէս առանց գնոյն բարձրութեանը նայելու մէկէն իրեն բերէ : Ութ օրէն վերջը՝ ակնավաճառը դարձաւ կայսեր սակաւագիւտ եւ մարգըրտայեռ մանեակ մը բերաւ : Վաբուէնն գինը կտրել տուաւ , եւ 800 հազար ֆրանք տալով գնեց :

Երկու ամիսները Հոլանտացիք խընդրեցին որ Վաբուէնն իր եղբարցմէ երրորդը այսինքն Լուի-Պոնափարթ իշխանը իրենց վրայ թագաւոր գնէ . ուստի մասնաւոր պատգամաւորաց հետ արքունի պսակը խրկեցին Վաբուէննի՝ որպէս զի եղբորը գլուխը գնէ : Բսոնց հասնելու օրը , բոլոր պալատականք Սէն-Վալու ժողովուրդ էին . հոն եկան նաև Լուի իշխանը իր Հորտենսիա կնոջը հետ մէկտեղ¹ : Վաբուէնն հրաման

տուեր էր փառաւոր հանգէս մը կատարելու . եւ յիրաւի , Բարիզի մէջ քիչ անգամ տեսնուած հանգէս մը եղաւ նոյն օրը : Վարգէ դուրս զուարթ էր նոյն ինքն Վաբուէնն . եւ որովհետեւ սովորութիւն ունէր իր դրած թագաւորները շուտով իրենց աթոռը հասցընել , ուստի պատգամաւորաց իմացուց թէ երկրորդ օրը իրենց թագաւորը եւ թագուհին հետերնին՝ սահմանուած տեղերնին պիտի երթան : Երիկուան դէմ կայսրը իր սենեակը կանչեց զՀորտենսիա եւ այս խօսքերս ըսաւ իրեն . « Ե՛հաւասիկ զօրաւոր եւ ընտիր ժողովրդեան մը թագուհի սահմանեցի զքեզ . թէ որ դու ե քու ամուսինդ կարենաք ինչպէս որ պէտք է անոր բնաւորութիւնը ճանչնալ , (քանժի ցեղը ան չկրնար Հոլանտա մտնել : Հոլանտացին միայն մէկ գլխաւոր պակտութիւն մը ունի . առերևոյթ պարզութեան տակ՝ շուայութեան եւ ստրկի սէր մը . շահասիրութենէն զատ յատուկ է իրեն կարգէ դուրս փառասիրութիւն մը : Չեմ ուզեր որ Հոլանտացի իշխանուհուիէ մը նուաստ գտնուիս . եւ անիկայ իր ունեցած հարստութեամբը քու վրայ պարծենալու առիթ ունենայ . ուստի ան այս մանեակը իբրև իմ մեծարանացս եւ սիրոյս նշանակ մը » : Վաբուէնն այս խօսքերս զրուցելուն ժամանակը իշխանուհւոյն վիզն անցուց քայռամանեակը :

1 ՏՃ. Կերպանէս :
 2 Հորտենսիա՝ յողէֆին կայսրուհւոյն ազնկն էր , ուստի եւ Վաբուէննի որդեգիր :